

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9890-9891/2558

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางวิภา เจริญคุณภรณ์โจทก์ร่วม นายนพดลหรือข้าง สีเฟื่อง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 352, ป.อ. มาตรา 83

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสี่ร่วมกันยักยอกทรัพย์สินมรดกของ ล. เจ้ามรดก โดยโจทก์ร่วมซึ่งเป็น ผู้จัดการมรดก เป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ตามฟ้องโจทก์ดังกล่าวโจทก์ร่วมได้รับความเสียหายใน ฐานะที่โจทก์ร่วมเป็นเจ้าของทรัพย์สินรวมอยู่ด้วย แม้ฟ้องโจทก์ระบุว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดกก็ เป็นเพียงระบุถึงสถานะของโจทก์ร่วมเท่านั้น มิได้หมายความว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้เสียหายในฐานะที่ เป็นผู้จัดการมรดกของ ล. ทั้งตามบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของโจทก์ร่วมก็กล่าวอ้างว่า จำเลยทั้งสี่ยักยอกทรัพย์สินของโจทก์ร่วมไป โดยระบุรายละเอียดว่าโจทก์ร่วมได้ทรัพย์สินแต่ละรายการ มาอย่างไร และให้การเพิ่มเติมภายหลังว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของโจทก์ร่วมกึ่งหนึ่ง อันเป็นการ แสดงว่าโจทก์ร่วมแจ้งความร้องทุกข์ได้รับความเสียหายในฐานะเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือ เจ้าของรวม เป็นการแจ้งความในฐานะส่วนตัว มิใช่ในฐานะผู้จัดการมรดกของ ล. ดังนั้นข้ออุทธรณ์ ของโจทก์ร่วมที่ว่า เมื่อฟังว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดกแล้ว ศาลชอบที่จะพิพากษาลงโทษจำเลย ทั้งสี่ได้ตามฟ้องโดยไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของหรือเจ้าของรวมในทรัพย์สินของกลาง จึงเป็นข้อกฎหมายที่ มิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวชอบแล้ว

คำพิพากษา

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ เรียกโจทก์ร่วมทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ร่วม เรียกจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 และเรียกจำเลยในสำนวนหลังว่า จำเลยที่ 4 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลย ทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 352 และให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันคืนหรือใช้ราคา ทรัพย์สินที่ยักยอกไปเป็นเงิน 334,600 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางวิภา ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ทั้งสองสำนวน ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับอุทธรณ์ โจทก์ร่วมอุทธรณ์คำสั่งไม่รับ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งว่า อุทธรณ์ของโจทก์ร่วมข้อ 2 ในส่วนที่โจทก์ร่วมอ้างว่า คำวินิจฉัย ของศาลชั้นต้นไม่ชอบด้วยเหตุผล เนื่องจากทรัพย์สินของกลางตามฟ้องเป็นทรัพย์สินมรดกของนายเล็ก ที่ยังไม่ได้แบ่ง ซึ่งตามกฎหมายโจทก์ร่วมในฐานะผู้จัดการมรดกสามารถนำมาจัดการ เพื่อประโยชน์ของกองมรดกและหากทรัพย์สินมรดกถูกบุคคลใด เบียดบังเอาไปโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมาย ผู้จัดการมรดกย่อมอยู่ในฐานะผู้เสียหายที่สามารถแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดี แก่ผู้กระทำความผิดนั้นได้ หากจะถือเอาเพียงเหตุความเป็นเจ้าของในทรัพย์สินมรดกนั้นเพียง ประเภทเดียวดังที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยไว้ไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงให้รับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วม เฉพาะข้อ 2 ในเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการต่อไป ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า ข้อกฎหมายดังกล่าวเป็น ข้อกฎหมายที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้น ทั้งมิใช่ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ ความสงบเรียบร้อยหรือที่เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญาอันว่าด้วยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า ที่ศาลอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมชอบหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสี่ร่วมกันยักยอกทรัพย์สินที่เป็นทรัพย์สินมรดกของนายเล็ก เจ้ามรดก ซึ่งนางวิภาผู้เสียหาย ผู้จัดการมรดก เป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ซึ่งตามฟ้องโจทก์ โจทก์ร่วมได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยทั้งสี่ในฐานะที่โจทก์ร่วมเป็นเจ้าของทรัพย์สินรวมอยู่ด้วยเท่านั้น แม้ฟ้องโจทก์ระบุว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดกก็เป็นเพียงระบุถึงสถานะของโจทก์ร่วมเท่านั้น มิได้หมายความว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้เสียหายในฐานะที่เป็นผู้จัดการมรดกของนายเล็ก ทั้งตามบันทึกคำให้การของโจทก์ร่วมที่ให้การต่อพนักงานสอบสวนในฐานะผู้กล่าวหา ก็กล่าวหาว่าจำเลยทั้งสี่ยักยอกทรัพย์สินของโจทก์ร่วมไป โดยมีการระบุรายละเอียดของทรัพย์สินทั้งหมดว่าโจทก์ร่วมได้ทรัพย์สินแต่ละรายการมาอย่างไร แม้จะให้การในรายละเอียดต่อมาว่าโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกและศาลมีคำสั่งตั้งโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดก โจทก์ร่วมขอทรัพย์สินคืนจากจำเลยทั้งสี่ แต่จำเลยทั้งสี่ไม่ให้ อ้างว่าเป็นทรัพย์สินมรดกที่อยู่ในระหว่างการคัดค้านการตั้งผู้จัดการมรดก แต่ก็เป็นการใช้การถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น ในบันทึกคำให้การเพิ่มเติมของโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมก็ยังให้การว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของโจทก์ร่วมทั้งหมด อันเป็นการแสดงว่าโจทก์ร่วมแจ้งความร้องทุกข์โดยได้รับความเสียหายในฐานะเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือเจ้าของรวม ดังนี้โจทก์ร่วมจึงแจ้งความในฐานะส่วนตัว มิใช่ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายเล็ก ส่วนที่โจทก์ร่วมฎีกาว่า โจทก์ร่วมนำสืบแล้วว่าโจทก์ร่วมแจ้งความร้องทุกข์ในฐานะเป็นผู้จัดการมรดก นำสืบแสดงพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งว่า โจทก์ร่วมได้ดำเนินการบังคับคดีเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมรดกตามคำพิพากษาศาลแพ่งธนบุรีและทราบทรัพย์สินของกลางถูกจำเลยทั้งสี่ยักยอกไป จากนั้นโจทก์ร่วมแจ้งความร้องทุกข์ในวันนั้น เห็นว่า ที่โจทก์ร่วมอ้างดังกล่าวเป็นคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ตั้งโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดก คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่โจทก์ร่วมฟ้องเรียกทรัพย์สินคืนจากจำเลยทั้งสี่ รายงานการยึดทรัพย์สินของเจ้าพนักงานบังคับคดีและรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐานเกี่ยวกับการยึดทรัพย์สิน ตามลำดับ โดยไม่ปรากฏเอกสารที่โจทก์ร่วมในฐานะผู้จัดการมรดกแจ้งความดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสี่ในข้อหายักยอก ข้ออ้างตามฎีกาของโจทก์ร่วมรับฟังไม่ได้ ข้อเท็จจริงรับฟังว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้ในฐานะที่โจทก์ร่วมเป็นเจ้าของรวมในทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสี่ถูกกล่าวหาว่ายักยอกไปและโจทก์ร่วมแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีในข้อหายักยอกแก่จำเลยทั้งสี่ในฐานะส่วนตัว มิได้ฟ้องหรือแจ้งความร้องทุกข์ในฐานะที่โจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดกของนายเล็ก ดังนี้ อุทธรณ์ของโจทก์ร่วมที่อ้างว่า เมื่อฟังได้ว่าโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการมรดกแล้ว ศาลชอบที่จะพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสี่ได้ตามฟ้อง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของหรือเจ้าของรวมในทรัพย์สินของกลางนั้น จึงเป็นข้อกฎหมายที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและยกอุทธรณ์จึงชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

โสฬส สุวรรณเนตร์ · นิพนธ์ ช่วยสกุล · อธิคม อินทุภูติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9890-9891/2558>